

A kamara felterjesztéssel fordult a főbiztoshoz, hogy járuljon hozzá az egyetemi építkezésekhez szükséges 4 millió kiutalásához.

„Nem tornyosultak akadályok a kiutalása elé.”

A legutolsó időkben a polgármester a kultuszminiszterrel együtt fokozott erővel dolgozik azon, hogy mikamarabb meg lehessen kezdeni a szegedi egyetemi építkezéseket. Most azután a Kereskedelmi és Iparkamara intézett felterjesztést Smilth népszövetségi főbiztoshoz, amelyben arra kéri, hogy járuljon hozzá az állam által előírt nyolc négy millió aranykorona kiutalásához. A kamara ebben a felterjesztésében a főbiztos ipar és kereskedelem iránt tanúsított nagy rokonszenvére apellál és érzelmi momentumokra próbál hatni, hogy ezzel is elsimuljanak a nehézségek az egyetemi építkezések útjából.

A „Chief Commission of the League of Nations”-hoz intézett hosszabb felterjesztés angol nyelvű és annak lényeges tartalma magyar fordításban a következő:

A kultuszminiszter legutóbb meglátogatta Szegedet, hogy megállapodjon a várossal az egyetem felépítése ügyében. Ennél a látogatásnál megállapították, hogy a szegedi közegség úgy néz ki, mint a színvonalon, amelyet egy ilyen nagy városról megkövetelni lehetne. Eppen ezért elhatározták elsősorban azt, hogy először a klinikákat kell felépíteni. Ugyanezért a kereskedelmi és iparkamara is rámutatott az építkezés sürgős megindításának szükségességére a nyomozó munkanélküliség miatt. Szeged ugyanis sokkal nagyobb a munkanélküliség, mint bárhol másutt.

Ennek oka elsősorban az, hogy Szeged határ- város lett és éppen azokat a vidékeket kapcsolták le szinte teljesen, amelyek felé irányult Szeged szinte egész kereskedelmi és ipari forgalma. Emiatt azután óriási a gazdasági és pénzügyi pangás.

Az utlevélkiállító hatóság adataiból fölmerül az a szomorú statisztika, hogy Szegedről egyre több ipari munkás vándorol ki főleg a Balkánra, Törökországba és Angorába, remélve, hogy ott munkát talál. Ilyen körülmények között fordul a kereskedelmi és iparkamara a főbiztoshoz, támogatását kérve.

A felterjesztés további részében előadja a kamara, hogy a kultuszminiszter szegedi látogatása után tárgyalni kezdett a pénzügyminiszterrel, hogy az engedélyezzen a szegedi egyetem építési céljaira négy millió aranykoronát. Szeged városa ugyanezért — folytatja a felterjesztés — az építkezéshez szükséges feltekken kívül nagyarányú hozzájárulást ajánlott fel.

Az építkezéseket most már a legrövidebb időn belül meg akarják kezdeni és elsősorban fel akarják építeni a gyermekklinikát, a bel-

gyógyászati, bőr-, elme- és nőgyógyászati klinikát. Egy klinika építési költsége 850.000 aranykoronába kerül, így a hat klinika építési költsége ötmillióegyszázezer koronára tesz ki. A kormány vállalta a reá eső részt, folytatja a felterjesztés, de ehhez szükséges volna a főbiztos ur kifejezett hozzájárulása is. A kamara ezért azt a kérést intézi a főbiztoshoz négyezerkétszáz iparos és háromezer kereskedő nevében, hogy járuljon hozzá a négy millió aranykorona kiutalásához.

A felterjesztés végén a kamara hivatkozik arra, hogy Smilth főbiztos mindig megértéssel viseltette a népegyesületi kérdésekkel szemben, valamint az ipar és kereskedelem iránt. Eppen ezért fordulnak most hozzá, hogy az egyetemi építkezések megkezdésével csökkentsék a munkanélküliséget is, enyhüljön a szegedi gazdasági válság. Ha ezt a kérést teljesíti a fő-

Kedden hajnalban újból beszakadt a közuti hid utteste.

Tűzoltók munkája égő fáklyákkal. — Nem lehet tovább halasztani a hid teljes kijavítását.

A Délmagyarország már többször beszámolt az elhanyagolt közuti hid életveszélyes állapotáról. Csak néhány nappal ezelőtt történt, hogy a hid kocsijárója egy nehéz teherautó alatt beszakadt. Tudósításunk hatására a város tanácsa sürgősen utasította a mérnökséget, hogy a hid kocsijáróját haladéktalanul vizsgálja meg. A vizsgálat eredményéről értesítették a kereskedelmi minisztériumot és a városi mérnökség újból szakvéleményt is kért arravonatkozólag, hogy a hid rendbehozatalánál milyen műszaki munkálatok kerüljenek legelőször sorba. A kereskedelmi minisztérium szakbizottsága ugyanis már két évvel ezelőtt életveszélyesnek nyilvánította a közuti hidat. A két év elmúltával csak szórványos és jelentéktelen javítási munkálatokat végeztek a hid kocsiútjában, anélkül, hogy az elkorhadt járdatarló favázat kicserélték volna. A két év elteltével a hid 100 százalékkal életveszélyesebbé vált, anélkül, hogy a város hatóságai részéről a legcsekélyebb intézkedés is történt volna. A múlt év költségvetésének 3-2 milliárd koronája 200 millió koronára zuhogott össze, amely összeg legfeljebb arra volna elegendő, hogy a hid csinosítási munkálatait elvégezzék.

A halasztgatásnak és a nemlőrődömségnek eredménye azután az lett, hogy a közuti hid utteste mintegy két méter terjedelemben beszakadt, úgy hogy a forgalom valósággal megakadt a hidon. A mérnökség egy napi késedelemmel kijavította a beszakadt uttestet és ezzel megindultak a komolyabbnak látszó tervezgeté-

biztos, írja a kamara, örökre lekötve Szegedet. A kamara felterjesztése ügyében a Délmagyarország munkatársa egyébként felkereste Somogyi Szilveszter polgármestert és megkérdezte, mi tette szükségessé ezt a felterjesztést. A polgármester a következőket mondotta:

— Nem történt különösebb dolog miatt a kamara felterjesztése, csupán azért, hogy minden oldalról idomogassuk az egyetemi építkezések tervét, illetve, hogy minden oldalról megelőzzük az esetleges fölmerülhető nehézségeket. A kamara hivatkozott a munkanélküliségre, valamint a pangó iparra és kereskedelemre, mivel pedig a főbiztos, mint vérball amerikai, mindig szem előtt tartja a kereskedelem és az ipar szempontjait, valószínűleg jelentős szultat fog látni esni ez a felterjesztés is.

— Nem merült fel valami olyan jelenség, kérdezték ezután, amelyből arra lehetne következtetni, hogy nehézségek toronyoztak a kiutalás elé és ezért volt szükséges a kamara felterjesztését elküldeni?

— Nem, mondotta a polgármester, semmiféle nehézségekről nem tudok.

Ezt a kijelentést utóbb megismételte a polgármester és hozzátette még, hogy nincsen különös jelentősége a kamara felterjesztésének.

sek arravonatkozólag, hogy hogyan lehetne gyors iramban megszüntetni a közuti hid már-már boiránnyal fenyegető mizériáját.

Kedden éjszaka azután ismét a közérdekű és szomorú középpontjába került a közuti hid.

A késő esti órákban sürgő telefonjelentésekkel keresték fel a rendőrség központi ügyeletét, amelyek rémes híreket jelentettek, hogy

a közuti hid kocsijárója két helyen újból beszakadt.

A telefonjelentések karhatalmat és azonnali segítséget kértek. Polközgy rendőrtanácsos, ügyeletes tiszt a közuti hidra küldött két rendőrt, akik a ideiglenes mélyedéseket ideiglenesen eltorlaszolták és égő fáklyákkal figyelmeztették a járműveket a hid ezen életveszélyes helyére. A kora reggeli órákban azután munkások jelentek meg a hidon, akik gyors munkával ideiglenesen rendbehozták a beszakadt uttestet.

A torony alatt természetesen érthető megdöbbenéssel fogadták a hid kocsijárójának újból beszakadását, amely körülmény csak siettetni fogja, hogy az életveszélyes közuti hid kijavítása a legsürgősebb teendőjévé képezze a város hatóságának.

A hid kijavítási munkálatainak idejére pedig még jobban aktuális a használatlan vasúti hid átengedése a közuti forgalom számára. A különböző ipari és kereskedelmi érdekeltségek már régóta sürgetik, hogy a vasúti hidon is engedjék meg a polgári forgalmat, mert ezzel a közuti hid folyton nagyobbodó forgalma megoszlaná.

Vásárcsarnokra öt, piactérre négy, csatornázásra tizenhárom, strandfürdőre kétmilliárdot költ ebben az évben — Pesterzsébet.

A városi mérnökök tanulmányi kirándulása.

A városi mérnökök országos szövetsége vasárnap tartotta évi rendes közgyűlését a budapesti régi városok nagy tanácstermében Rambach Dezső műszaki főtanácsos elnököltével. A közgyűléssel kapcsolatosan az ország minden részéből összejött városi mérnökök előre kidolgozott program szerint tanulmányi célokból több kirándulást tettek, a pesti és budai új műszaki létesítményeket szemléltek meg, valamint meglátogatták a főváros mellett Pesterzsébetet is, amely a legrohamosabban fejlődő magyar városok közé tartozik.

Szeged város képviselőiben ezen a háromnapos mérnökgyűlésen megjelentek Berenczey Domokos műszaki főtanácsos vezetésével az összes osztályvezető városi mérnökök, a tanács tagjai közül Bokor Pál h. polgármester, dr. Szendrey Jenő tanácsnok és dr. Tóth Béla főjegyző.

Berenczey Domokos a tanulmányi közgyűlésről a következőket mondotta a Délmagyarország munkatársának:

— A közgyűlés után a Svábhegyre rándultunk ki, majd megsejleltük a jánoshegyi kilátót és az épülő svábhegyi csillagvizsgálót, amelynek nagy-

része már elkészült.

— Hétfőn a mérnökegyetel szakosztályi ülésén vettünk részt, amelyen Friedrich Lajos fővárosi mérnök a főváros háború utáni lakásépítéséről tartott értékes előadást, Farkas Árpád pedig a Rákospatak szabályozásáról. A szakosztályi ülés után átmentünk Pesterzsébetre. Chikán Béla polgármester a tanács tagjaival ünnepélyes fogadtatást rendezett a városi mérnökök tiszteletére, a város műszaki tanácsosa pedig érdekes előadást tartott a városházán a rapid-módon fejlődő város műszaki berendezkedéséről. Elmondotta, hogy Pesterzsébet huszonhat esztendővel ezelőtt alakult meg egy munkásterlepből községgé és csak két és fél évvel ezelőtt vált rendezett tanácsú várossá. Ma hatvanezer lakosa van és rohamlépésben halad előre a fejlődés útján. A város lakosságának zöme proletár, teljesen nincstelen szegény ember, maga a város sem gazdag, ingatlan vagyona az a százhat hold föld, amit nemrégén vásárolt meg. A rendkívül költséges városrendezési és műszaki beruházásokat a lakosság adójából teremti elő. — Pesterzsébeten 200 százalék a községi pótdó. —

kényt, mialatt együtt árulnak vele! Parlagon hevernek legfőbb javaink és ebek harmincadjára kerülnek legjobb értékeink. Névből élünk csak és uraink idegennek hajbókolnak. Én fölébe akartam kiáltani az alvónak, hogy ébredessen, én föl akartam rázni a magyart, én megpróbáltam a lehetetlent s megkísértem a csodát! De kiáltó szóm a pusztába veszett, a közöny homokja itta bel! Májamat marcangolja a keselyű, egy elveszett élet minden keserűsége. Nem, nem bírom tovább! Én nem mulattatónak jöttem és nem kitartott széplevőnek. Bennem a századok elhantolt zokogása próbálta az eget dörömböztetni, de lenyomták a földre, hogy elnyeljen itt az alföldi homok.

És ezt mind a tulajdon íjaim cselekedte velem, magyar recenzens, magyar cenzor, magyar spion. Hivatalt adtak, hogy feledjem hivatásomat! Hiu óhajítás! Bánk és Feliciánus látogatják örökké álmatlan éjszakáimat, felverik nyugodalmamat és én, mint ama boldogtalan dánus királyfi, félig tébolyodva hallgattam vádjait és nem tudom világossá harsogni és a magam tűzében hamvadok. Pedig hazámnak tartottam e tüzet, de nem kell, nem kell, nem kell nekik!

Szinte a fejét görgette már kinjában, mikor az ablakon keresztül beégett egy meghajszolt tekintetű, rongyos, tépett alak. Egy forradás az arcán és ócska pisztoly a markában. Amint a két pandúr meglátta, mint a gyík, futott a közeli nádas felé. A pandúrok az udvarra szaladtak, lóra kaptak és azzal lóhalálban a menekülő után vetették magukat.

— Tiborc, szegény Tiborcom! — sóhajtott a rekedten a főiskolási és Zách Feliciánt nézte a falon. Alkonyodott.

Künn egy lövés hangzott és egy halálkiáltás.